

ks. Jerzy Węlna SCJ
Odpowiedzialny za formację ciągłą

PROGRAM FORMACJI CIĄGŁEJ NA ROK WIARY 2013
„WIERZĘ W JEDNEGO PANA JEZUSA CHRYSZTUSA”

Wprowadzenie

Benedykt XVI w liście apostolskim *Porta fidei* ogłosił Rok Wiary. Rozpoczął się on 11 października 2012 roku, a zakończy się w uroczystość Pana Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata w 2013 roku. „Chcemy obchodzić ten Rok Wiary w sposób godny i owocny. Trzeba zintensyfikować refleksję na temat wiary, aby pomóc wszystkim wierzącym w Chrystusa w stawaniu się bardziej świadomymi i ożywiać ich przywiązanie do Ewangelii, zwłaszcza w okresie głębokich przemian, jaki ludzkość przeżywa obecnie. Będziemy mieli okazję do wyznawania wiary w zmartwychwstałego Pana w naszych katedrach i kościołach całego świata; w naszych domach i rodzinach, aby każdy silnie odczuł potrzebę zrozumienia i przekazywania przyszłym pokoleniom odwiecznej wiary. Wspólnoty zakonne i parafialne znajdą w tym Roku sposób, aby uczynić publicznym wyznanie *Credo*”¹.

Papieska Rada ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji opracowała program duszpasterski, którego celem jest wyjaśnienie, jak zmierzyć się z czterema wskazaniem Ojca Świętego: wyznawać, celebrować, przeżywać i modlić się. Zachęcam do uważnego przeczytania listu apostolskiego *Porta fidei* oraz programu

¹ BENEDYKT XVI, *Porta fidei*, 8.

duszpasterskiego *Życ Rokiem Wiary*, aby owocnie przeżyć ten czas w wymiarze indywidualnym i wspólnotowym.

Wprowadzenie do programu duszpasterskiego przypomina pytanie, które Pan Jezus zadał uczniom w Cezarei Filipowej: „A wy za kogo Mnie uważacie?» Piotr odpowiedział z głębokim przekonaniem, także w imieniu pozostałych: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego» (Mt 16,15-16). My również jako uczniowie powinniśmy odpowiedzieć: «Ty jesteś Mesjasz». Z tej odpowiedzi, a zwłaszcza z tej świadomości, która z pewnością odnosi się do historycznych wydarzeń, kiedy narodził się, żył, umarł i wskrzeszony został Jezus z Nazaretu, zrodziła się chrześcijańska wiara. Gdyby po śmierci ostatniego apostoła żywotna już wówczas wspólnota wierzących w Chrystusa nie wiedziała o tym pytaniu i gdyby nie osadziła na nim swojej egzystencji, z pewnością nie dokonałby się ów nagły i konsekwentny wzrost ruchu zwanego chrześcijaństwem, który trwa aż do naszych czasów. Ta wspólnota, która powstała zgodnie z zamiarem Jezusa, przyjęła nazwę Eklezji, czyli Kościoła, co oznacza zgromadzenie wielu w jedno. W toku historii przeżywał on rozstrzygające momenty przede wszystkim wtedy, kiedy wielkie sobory sprawiały dojrzewanie jego wiary poprzez formułowanie rozmaitych Symboli wiary.

Pozwólmy zatem, by przez ten cały rok przewodziło nam pytanie Jezusa i zdecydowana odpowiedź Szymona. Pozornie to niewiele. Ale to nieprawda. To pytanie bowiem prowokuje następne, które musimy ze szczerością zadać sobie samym. Czy wierzę w Chrystusa? Czy wierzę w Jego historyczne istnienie i Jego zmartwychwstanie? Czy wierzę, że przyszedł od Boga, żeby być Bogiem z nami? Czy wierzę, że Jego słowo jest słowem życia, które niesie w sobie odpowiedź na pytania o sens życia? Czy wierzę, że nie może mi się przytrafić nic piękniejszego niż to, że jestem chrześcijaninem? Ale ponadto pojawiają się inne pytania: Czy wierząc w to wszystko, czuję się bezpieczniej w życiu? Czy moje życie jest bardziej zrównoważone? Czy

jest bardziej świadome własnego sensu? Czy lepiej sobie radzę z bólem? Czy w tym życiu jest nadzieja? Czy tę nadzieję widać? Czy ta nadzieja zaraża innych? A może z moją wiarą stało się to, co w końcu stanie się z moim ciałem, które może się zestarzeć i utracić zdrowie? Czy ta moja wiara potrzebuje procesu leczniczego? Czy zdolna jest jeszcze zbudować organizm o żywotnych mechanizmach immunologicznych? Czy ma jeszcze dość dużo energii, aby odesłać do nadawcy wszystkie te przesyłki z materiałami wybuchowymi, które tak liczni nieprzyjaciele wiary mi podsyłają? Jednym z tych nieprzyjaciół niewątpliwie jest lenistwo².

Rok Wiary w życiu konsekrowanym

W liście apostołskim *Porta fidei* warto także zwrócić uwagę na te fragmenty, które możemy odnieść do naszego życia konsekrowanego: „Ze względu na wiarę apostołowie zostawili wszystko, aby pójść za Nauczycielem (por. Mk 10,28). Wierzyli w słowa, którymi zapowiadał królestwo Boże obecne i realizujące się w Jego osobie (por. Łk 11,20). Byli w komunii życia z Jezusem, który ich nauczał, pozostawiając im nową regułę życia, przez którą byliby po Jego śmierci rozpoznawani jako Jego uczniowie (por. J 13,34-35). Przez wiarę poszli na cały świat, wypełniając polecenie niesienia Ewangelii wszelkiemu stworzeniu (por. Mk 16,15) i bez jakiegokolwiek obawy głosili wszystkim radość zmartwychwstania, którego byli wiernymi świadkami.

Ze względu na wiarę uczniowie utworzyli pierwszą wspólnotę zgromadzoną wokół nauki apostołów, na modlitwie, w Eucharystii, dając do dyspozycji to, co posiadali, aby przyjść z pomocą potrzebom braci (por. Dz 2,42-47).

Ze względu na wiarę kobiety i mężczyźni poświęcili swoje życie Chrystusowi, pozostawiając wszystko, aby żyć w prost-

² Papińska Rada ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, *Żyć Rokiem Wiary. Program duszpasterski*, Częstochowa 2012, s 10-11.

cie ewangelicznego posłuszeństwa, ubóstwa i czystości – konkretnych znakach oczekiwania na Pana, który się nie spóźnia³.

Wiara jest darem i łaską Bożą. Dzięki tej łasce mogliśmy rozpoznać nasze powołanie do życia zakonnego i złożyć profesję rad ewangelicznych. Tego wyboru dokonaliśmy ze względu na Boga. Przez śluby zakonne oddajemy się całkowicie Bogu i uwalniamy od przeszkód, które mogłyby nas odwieść od doskonałej miłości.

Szersze rozwinięcie tego tematu znajduje się w artykułach: *Wiara źródłem wierności i wiarygodności osoby konsekrowanej* o. Jacka Kicińskiego CMF, *Konsekracja osoby w horyzoncie wiary* o. Jerzego Tupikowskiego CMF, *Duchowe aspekty wiary w życiu osoby konsekrowanej* ks. Eugeniusza Ziemanna SCJ, *Kwestia wiary kluczem do zrozumienia II Soboru Watykańskiego* ks. Janusza Królikowskiego.

Rok Wiary w Zgromadzeniu Księży Sercanów

W punkcie drugim *Konstytucje SCJ* stwierdzają, że „Zgromadzenie bierze swój początek z doświadczenia wiary o. Dehona”. Następnie w bardzo krótkich sformułowaniach opisują to doświadczenie:

- żywa obecność miłości Chrystusa w jego życiu, którą odczytuje w otwartym boku i przebitym Sercu Chrystusa⁴;
- postrzeganie grzechu jako odrzucenia miłości Chrystusa, które powoduje osłabienie Kościoła i społeczeństwa⁵;
- odpowiedź na zapomnianą i wzgardzoną miłość poprzez głębokie zjednoczenie z sercem Chrystusa i budowanie Jego królestwa w duszach i społeczności. To przyłgnięcie do Chrystusa płynące z głębi serca będzie realizować w całym swoim

³ BENEDYKT XVI, *Porta fidei*, 13.

⁴ *Konstytucje SCJ*, 2.

⁵ Tamże, 4.

życiu, zwłaszcza w apostołstwie, nacechowanym baczną uwagą na ludzi, w szczególności bezbronnych, i troską o czynne zapobieganie duszpasterskim brakom Kościoła w jego czasach. To przyłgnięcie wyraża się i koncentruje w taki sposób, że całe jego życie staje się nieustanną mszą świętą⁶.

Ojciec Założyciel jest dla nas wzorem przeżywania w wierze fundamentalnych wartości sercańskich: kultu Najświętszego Serca Jezusowego, obłacji, wynagrodzenia, apostołstwa, działalności społecznej. Rok Wiary stwarza doskonałą okazję do rozeznania naszego osobistego doświadczenia wiary: „W Kościele zostaliśmy włączeni w Dobrą Nowinę Jezusa Chrystusa: myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam (1 J 4,16).

Otrzymaliśmy dar wiary, która ugruntowuje naszą nadzieję, kieruje naszym życiem i skłania do opuszczenia wszystkiego, by pójść za Chrystusem; pośród wyzwań świata powinniśmy potwierdzać naszą wiarę, żyjąc nią w miłości.

Z wszystkimi braćmi chrześcijanami, w Duchu Świętym wyznajemy, że Chrystus jest Panem, w którym Ojciec objawił nam swą miłość i który przebywa w naszym świecie, aby go zbawić.

Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego, «Panem jest Jezus» (1 Kor 12,3)⁷.

Najważniejszymi źródłami poznania naszej duchowości i charyzmatu są *Konstytucje SCJ* i *Dyrektorium duchowe*. Konieczna jest także dobra znajomość pism o. Dehona. W języku polskim jest dostępny pierwszy tom *Zapisków codziennych*.

W nocie Kongregacji Nauki Wiary zawierającej wskazania duszpasterskie na Rok Wiary „zachęca się członków Instytutów Życia Konsekwentnego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego do zaangażowania się w nową ewangelizację poprzez przyłgnięcie

⁶ Tamże, 4-5.

⁷ Tamże, 9.

na nowo do Chrystusa, dzięki własnym charyzmatom i wierności Ojcu Świętemu i zdrowej doktrynie”⁸.

Pomocą w refleksji osobistej i wspólnotowej nad problematyką nowej ewangelizacji mogą służyć opracowania: *Nowa ewangelizacja a współczesne zawirowania antropologiczne* ks. Janusza Królikowskiego, *Kapłan i jego posługa w świetle adhortacji apostolskiej „Sacramentum caritatis”* ks. Cezarego Smuniewskiego, *Kwestia wiary kluczem do zrozumienia II Soboru Watykańskiego* ks. Janusza Królikowskiego, *Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa. Nauczanie Magisterium Kościoła i błędne opinie teologiczne* ks. Leszka Poleszaka SCJ, *Jedność z Bogiem* ks. Gabriela Pisarka SCJ.

⁸ Kongregacja Nauki Wiary, *Nota zawierająca wskazania duszpasterskie na Rok Wiary*, 7.